

»Tað er ferðingin, ið er so spennandi. Eg var fimtan ára gamal, tá eg fekk mítt fyrsta starv innan hesa vinnugreinina«

– Eg hevði hugsað um at lisið til flogskipara, men av tí, at eg eri litblindur, so bar tað ikki til, sigur Asger Eið

MYND: BIRGITH LASSEN

PRIVATMYND

tí at nógvar av teimum eru mammur og hava børn í mínum aldri, so duga tær eisini at vísa eitt slag av móðurkærleika.

Ein gamal dreymur

Hvussu endar so ein ungur maður úr Hvalba, ið er ein bygd mest kend fyri at fostrað sjómenn, sum flogtænari umborð á Atlantic Airways?

– Tað hevur altíð verið ein dreymur hjá mær at arbeiða umborð á einum flogfari. Líka frá tí, at eg var umborð á einum flogfari fyrstu ferð. Eg var fimm ella seks ára gamal og skuldi vitja ommu í Danmark. Á ferðini fylgdist eg við nøkrum vinfólkum, har ein teirra arbeiðdi hjá SAS, greiðir Asger Eið frá.

– Umborð á flogfarinum vórðu vit víst runt og sluppu millum annað fram í flogskiparaklivan. Tað var

har, at hugurin til flogferðir birtist. Tað var eisini ein onnur tíð, tá størri virðing var tengd at tí at arbeiða í flogvinnuni. Síðani havi eg altíð lagt merki til manningarnar, tá tær ganga gjøgnum flogvallar kring heimin, og havi altíð undrast yvir hvar tey munnu hava verið, og hvar tey eru á veg, sigur Asger Eið.

Upprunaætlanin hjá unga hvalbinginum var tó aldrin at gerast flogtænari. Heldur var hugurin í byrjanini at vera flogskipari, men lat tað seg ikki gera.

– Eg hevði hugsað um at lisið til flogskipara, men av tí, at eg eri litblindur, so bar tað ikki til, sigur Asger Eið.

Slapp til Havnar tvær ferðir um vikuna

Tað gingu tó umleið nítjan ár frá tí, at Asger Eið sum fimm ára gamal fekk hug at arbeiða umborð á einum flogfari, til hann var við á sínum fyrsta túri við Atlantic Airways sum starvsfólk. Hansara starv hjá Atlantic Airways er tó langt frá hansara fyrsta starv innan tænastu- ella ferðavinnuna.

– Tað er ferðingin, ið er so spennandi. Eg var fimtan ára gamal, tá eg fekk mítt fyrsta starv innan hesa vinnugreinina. Tá fekk eg eitt starv sum uppvaskari umborð á Smyrli.

Tá helt eg, at tað var spennandi at sleppa til Havnar tvær ferðir um vikuna, minnst Asger Eið aftur á.

Gjøgnum samrøðuna framgongur tað fleiri ferðir, at tað at ferðast og sleppa til nýggj stöð, er nakað, ið Asger Eið er glaður fyri. Hann dylur heldur ikki fyri, at tann tráanin hevur ført hann til nógv ymisk størv kring Evropa.

Flytur av landinum

Eftir at hann hevði arbeiðt umborð á Smyrli í eina tíð flutti hann fyri fyrstu ferð av landinum. Hóast steðgurin í Íslandi ikki vardi leingi, so gekk nøkur ár áðrenn ungi hvalbingurin flutti aftur til Føroyar.

– Leiðin gekk fyrst til Íslands, har eg arbeiðdi í móttøkuni í Sjómansheiminum í eitt ár. Eftir tað fór eg til Danmarkar, har eg arbeiðdi sum 1. assistent í Netto. Síðani fekk eg starv umborð á Norrøni. Fyrst arbeiðdi eg í kafeteriuni, men tá tey hoyrdu, at eg hevði arbeiðt í móttøkuni í Sjómansheiminum, varð eg fluttur til móttøkuna, sigur Asger Eið.

Næstu tvey árin arbeiðdi Asger Eið í móttøkuni umborð á Norrøni, og treivst væl í sínum nýggja leikluti.

– Tað arbeiðið dámdi mær heilt

øgiliga væl. Eg kom í samband við nógv fólk og uppgávarnar vóru fjølbroyttar. Eg treivst væl við at hjálpa ferðafólkum, so at teirra uppihald umborð var so gott sum einaferð gjørligt, men eisini at hjálpa teimum til upplivingar í Íslandi, Føroyum og Danmark.

Eftir nøkur ár umborð á Norrøni var tíðin tó komin hjá Asger Eið at royna okkurt nýtt.

– Eg visti, at eg vildi halda fram við at arbeiða við fólkum. So í 2011 fór eg á ferðaleiðaraskúla í Spania, har eg tók eitt skeið upp á fimm vikur. Aftaná tað arbeiðdi eg eina tíð á einum skiðhotelli í Norra, og síðani fyri Star Tours í Grikkaland.

Fekk møguleikan

Á ferðaleiðaraskúlanum fingur næmingarnir at vita, at tað ikki var óvanligt, at tey, ið tóku skeiðið, endaðu við at arbeiða í flogvinnuni. Tað var sötur tónleikur í oyrunum hjá Asger Eið, ið enn ikki hevði slept gamla dreyminum at arbeiða umborð á einum flogfari. So tá kjansurin loksins kom, var Asger Eið klárur.

– Tá eg var liðugur sum ferðaleiðari, og hevði roynt ymisk størv, fór eg á HF í Danmark. Men so ein dagin kom møguleikin. Atlantic Airways søkti eftir fólk, og eg var

skjótur at taka av møguleikanum. Eg gavst alt fyri eitt á HF, fór undir skeiðið hjá Atlantic Airways í januar 2015, flutti heim og fleyg mín fyrsta túr 12. februar 2015, greiðir Asger Eið frá.

Rótleysur og friðleysur

Asger Eið dylur ikki fyri, at hann sum persónur kanska hevur havt eitt sindur torført við at sláa røtur á einum stað, men hevur heldur lyndi til at royna nýggj ting og flyta til nýggj stöð. Men nú heldur hann, at hann hevur funnið sína røttu hill.

– Eg havi ongar planir um at fara í skúla aftur ella arbeiða aðrastaðni, tí at flúgva er tað, sum eg vil. Eg eri rótleysur og friðleysur av náttúru. Mangan havi eg eisini undrast yvir, um eg nakrantíð fór at finna mína hill, men tá eg byrjaði at flúgva, tá kom ein friður yvir meg. Tað er hetta, ið eg skal gera.

– Eg havi ikki tol at sita á eini skrivstovu allan dagin langan. Okkurt má henda alla tíðina. Eg má hava nógv fólk rundanum meg, tí annars keði eg meg. Tað at hjálpa øðrum og gera onnur glað, tað er tað, ið liggur mær fremst í huga.

Tað hoyrist og sæst, at Asger Eið trívist væl í sínum nýggja leikluti sum flogtænari, og at talan er um eitt starv, ið hann hevur ætlanir um at halda fram við í fleiri ár aftrat.

– Tað, ið mær dámar so væl er, at eg veit aldrin hvat dagurin hevur at bjóða. Okkurt óvæntað kann altíð henda, tí man arbeiðir við fólkum. Tey eru við til at ríka gerandisdagin hjá mær.

– Sjálvur havi eg møguleika at hjálpa fólkum fólkum við at gera júst teirra ferð til tí bestu møguligt. Tað er óansæð, um talan er um eina ferð, ið tann ferðandi hevur spart upp til í tvey ár, ella talan er um ein av teimum, ið pendla millum Føroyar og umheimin, sigur Asger Eið.

Loypið úti tað

Samrøðan nærkast endanum, men áðrenn eg kann takka fyri meg, má eg spyrja Asger Eið, um hann hevur nøkur ráð til tey mannfólk, ið kanska sita við einum dreymi um at gerast flogtænarar, og kundu hugsa sær at fylgt hansara fótasporum.

– Tað er bara at loypa úti tað, tí vit hava brúk fyri fleiri mannfólkum, ið vilja arbeiða sum flogtænarar. Lat bara vera við at hugsa um hvat onnur halda. Atlantic Airways er eitt gott felag. Her taka tey sær væl av einum, so at ein fólir seg sum heima. Man kann tosa við øll, og so sleppur man eisini at ferðast, svarar Asger Eið.

– Man skal eisini minnst til, at trygdin hjá okkum er fyrsta uppgávan, meðan tænastan kemur í næstu røð. Vit hava eitt høvuðsendamál umborð á flogfórunum, og tað er syrgja fyri trygðini. Eftirsum at vit kortini eru har, so fjálga vit eisini um ferðafólkini. Veruleikin er tann, at mannfólk duga líka væl trygd sum kvinnur, so tað er eingin orsök hjá mannfólkum at smæðast burtur, sigur Asger Eið at enda.